

tes quatuor mille quadringenti optime armis instructi, ipsi & ætate & corporibus spectari maxime & timeri digni, & nisi animus eorum ducibus defuisset, ad eam urbem tuendam præclare idonei: equitesque **LX.** cum tormentis & impedimentis & magno fœminarum & calonum numero abierunt; Gasparque Severinas cum equitibus paucis: atque ii cum Veronam petere vellent, Bassianum iter facere sunt iussi. Postremi equites Juliani **CXX.** qui una cum reliquis imperata Maximiliani faciebant, oppido egressi Ferrariam profecti sunt. quibus emissis omnibus, imperator & legati se in oppidum intulerunt: quos civitas incredibili latitia excepit, ut prope ab interitu erepti esse omnes viderentur.

Senatus iis de rebus certior factus, cum legati ad eum scripssissent, imperatori esse in animo ad Montanianum reliquaque eo ab latere municipia, quæ ab hostibus tenebantur, exercitum ducere: eo consilio improbato, literas ad eos dedit, victoriæ ipsorum ad magnas res conficiendas cursum levioribus iis occupationibus non esse interpellandum: nec fortunæ reipublicæ afflanti, & præsto ei esse properanti, moram afferri oportere. itaque ad Veronam recipiendam statim contenderent: fore enim, si eo celeriter se conferrent, ut hostes imparati offendantur, civitasque & amico per se in rempublicam animo, & hostium durissimis imperiis laceßita, oppido non communito, primo aggressu se se dedat, uti Vicetina fecerit. Atque ut exemplo ejus reliquæ civitates optimam de republica spem caperent, Vicetiæ atque agri ejus finiumque incolis quinque annos omnium rerum atque onerum levatio est permissa: utque ii, qui debent, annum ad solvendum cogi nequeant, ei legi additum. Aloisio etiam Porto, e Vicetina nobilitate fortis ac præstantis animi adolescenti, ob ejus in rempublicam studium, ad equos levis armaturæ, quos ei Senatus antea dederat, alteri totidem sunt ab eodem Senatu additi. etiam, ut legati edictum proponerent: si cives, qui in hostium partibus fuissent, intra dies **XV.** Vicetiam redierint, veniam illis a Senatu datum iri, præter